

ԱԶԳԱՅԻՆ

Հետեւեալ նամակը յարգի անձ մը յուղարկած է մեզ հրատարակելու:

«Յարգոյ խմբագիր»

«Մարտի 283 կորդ թուոյն մէջ Սուրբ Փրկչե ազգային հիւանդանոցին մէջ եղած մտքի դործարանին երէի որոշումն ընդհանրապէս անուամբ յորոշուած մը կարգադրել որն որ քանի մը զիտողութեանց արժանի կը համարիմ:

«Կտի յիշեալ ցուցակը՝ աւելի ճշգրիտ կը ըլլայ: Ընդհանուր տեղեկագիր մը կրնայ բաշխուիլ, որովհետեւ ծանուցանելու յիշատակութիւն մը չի կոչուի, եւ հաշուեցուցած ըստ երբեք համար անուամբը, դործուածքը, վաճառուածքը եւ զինքը տեսնուելի պէտք էր, որպէս զի արդոյ հասարակութիւնը (ի տեղեկութիւն որոյ նոյնը հրատարակված է) կարենայ իւր դատարարութիւնը ընել:

«Գրկորդ» 1854 մայիս 1 էն մինչեւ 1857 մայիս 1, այսինքն երեք տարուան մէջ՝ միայն մտերին 137088 զուռուշ շահեղած կերեւի, որն որ տարին 44272 զուռուշ ըսել է: Բայց այս շահու գումարը որ պարզ եւ վեր ՚ի վերջոյ նայուածքով մը մեծ կերեւի, իրատ շատ կը պակասի եթէ ճիշդ հաշուով քննուելու: ըլլայ:

«Այսինքն» Ազգային հիւանդանոցին քաղաքապետ հոգաբարձու ազգային վկայութեանը նայելով՝ յիշեալ գործարանին անուանի կամ փայտի եւ աշխատանքաց ապրուստի ու հազուատի ծախքը տարին 15000 զուռուշ կը հասնի եւ հիւանդանոցին կը հոգաբարձու, որն որ ազգային քաղաքին ըսել է:

139000 զուռուշ դրամագլխոյն տարեկան տոկոսին ալ քաղաք հինգ զուռուշէն հաշուելով՝ տարին 16680 զուռուշ կրնի, որն որ նմանապէս ազգային քաղաքին կերել ըսել է:

«Արդ՝ այս երկու գումարը, այսինքն 31680 զուռուշ վերջոյնեալ որոշուած շահեղած վար իջնելու որ ըլլանք, ճիշդ շահը կը մնայ տարին միայն 12592 զուռուշ որն որ երեք տարին 37776 զուռուշ կրնի:

«Հիմա տեսնենք թէ ազգային մատուցել երեք տարուան մէջ այս գումարը վատարկած ժամանակը, ազգային եկեղեցիներուն մատուցելն եւ հասարակութեան քաղաքին որչափ տակ կերել է:

«Կտ նոյն հաշուեցուցակի կամ տեղեկագրի՝ երեք տարուան մէջ բոլոր եկեղեցիներուն 9864 հոկայ եւ հարսանեաց համար 3034 հոկայ մտ տարուեր է, առաջինները հոկային տանական զուռուշ եւ վերջինները հոկային տանուհի հինգական զուռուշ արժողութիւնն աւելի գնով աւանդելով:

Բսկ է որ երեք տարուան մէջ եկեղեցիներէն 98640 զուռուշ եւ հարսանեաց տեղերէն 15510 զուռուշ աւելի տակ կերել է, այսինքն մտու կը երեք տարուան մէջ 37776 զուռուշ շահած ժամանակը՝ եկեղեցիներն ու հասարակութիւնը մէկ տեղ 144150 զուռուշ վնասուեր են:

«Ուստի թող հիւանդանոցը յիշեալ գործարանին համար ըսած ծախքէն աւելի:

* Այս տեղու աւելորդ կտեպեմ յիշել քանի մը քահանայի վկայութիւնը թէ երեք հարիւր տասնոց մտը՝ հարսանեաց համար հարիւր զուռուշ կը տրուի եղեր, եւ ուրիշ եկեղեցական պաշտօնեցի գումարները թէ հիւանդանոցի գործարանէն տրուած մտին տեսակը իրատ ցած էր, եւ այն աստիճան, որ երբեմն պատահեր է, ալ որ հարսանեաց տեղերը մտին գինը վճարած

զատի, այսինքն վատարկի տարին 15000 զուռուշը:

Թող ազգը վատարկի այժմեան 159000 զուռուշ դրամագլխոյն տոկոսիքը վատարկի որ է տարին 19080 զուռուշը:

Թող ազգային տնտեսուի պատրաստ եւ յատուցոյն մտ աւանդ հոկայն 40 զուռուշի եւ ըստ վերջինեալ ցուցակի տարին եկեղեցիներէն 3288 հոկայ մտ տայ 5 զուռուշ շահով: 16440

Կոչնպէս հարսանեաց համար 1011 հոկայ մտ տայ 20 զուռուշ շահով: 20220

Արով ազգային հիւանդանոցին տարեկան զուռուշ շահը կրնայ ըլլալ 70740 զուռուշ:

Կամ աւելի պարզ գործողութիւն մը ընելու եւ քանդատանաց ու դժգոհանաց ** դաները բոլորովին զոյգելու համար թող եկեղեցական արանները եւ հարսանեաց տեղերը (ինչպէս որ ուրիշ ազգաց մէջ) հաւեւած տեղերուն այսինքն ուր տեղ արժանի եւ աղէկ դանն անիկ աւանդ իրենց պէտք եղած մտերը, եւ ազգային հիւանդանոցին նպատակ մը ըլլալու համար իւրաքանչիւր եկեղեցիներէն ըստ կարողութեան մէջ մէկ տարեկան տարի կապուի եւ հարսանեաց տեղերէն մէկ մէկ կամար եւ շահու: Եւ ըստ իմ կարծեաց, աւելի անտեսական սկզբանց կը համաձայնի, այսինքն աւելի վատարկ կըլլայ եթէ այս վերջին ծանուցութիւնը հարսանեաց տեղերուն վրայէն վերցուելով՝ հարսանեաց թուոյն աւելուելու դիւրութիւն մը տրուի, որուն բնական հետեւանքը կըլլայ հացագլխին նման տարբերուն անգրգիւ կերպիւ անուար:

«Արդ՝ յայտնի կերեւի թէ Սուրբ Փրկչե հիւանդանոցի մտնատան շարունակելու ոչ օգուտ ունի եւ ոչ պատիւ կրնի ազգին, եւ ընդհակառակն անոր դարբիլ ոչ միայն զբաւ կերպիւ աւելի շահեւոր է, այլ եւ ազգասեր ազայից ձրի եւ անվարձ աշխատանքը պարտադրելով թար:»

ԽԱՐՆ ԼՈՒՐՆԵՐ

Կայսերական կառավարութեան կողմանէ պաշտօնական կերպով ինչոք արգելեցաւ անցեալ շարժու մայրաքաղաքն օտարազգի վաճառականներուն թէ Թիւրքիայի աւելուարական տանանը այսուհետեւ օտարազգի վաճառականաց հասարակութիւնը կուզէ զիւրու թիւն աւելուարգրի վաճառականաց, որոնք շտեմաւաններուն կըլլու օրերը նամակագրութեան եւ ուրիշ գործերու դատարարութեան իրաւունքը չունենան:

Եւ վրանին շտեմաւանը համար մտը չեն աւանդ: Այս խօսքերը ինչ մտ թիւն, եւ ուղղութիւնը կամ անուարութիւնը նոյն քահանայից եկեղեցական պաշտօնեցի եւ հարսանեաց տեղերուն յայտնի է:

* Այս հաշուէն մէջ գրուած չէ մտնատան գործիչները որ գրամագլխոյն վրայ կրնան աւելուել:

** Յորոց մէկն է ընթերցողի պարտաւորութիւնը, որուն ընտանիք մտի պահանջներն կըլլու մտեր:

չին կրնար ունեն լծիծարկի կըլլալու եւ Ռ. Գրան հասարակներուն ու Եւրոպացի վաճառականաց մէջ եղած դատարան ներկայ դանդաղելու:

— Երկուշարժի օրը օգոստոսիառ Ինքնակալին եղբայր բարձրագոյն Եղեղ Կիլիկիոյ շոգենաւով պտրոնցու Սեւ ծովու մէջ:

— Կայսերական հրամանաւ՝ յանձնարարական ժողով մը մօտ օրերս պիտի գումարվի յունաց պատրիարքարանը 1856 փետր. 6 ին խաթիթի շին մայրուհին համեմատ: Այս ժողովը պիտի բաղկանայ եօթն արքեպիսկոպոսէ, սասներկու աշխարհական եւ երեսնի չարի գաւառաց կրեմիոններէ:

— Ռ. Գրան հրամանաւ մայրաքաղաքի Ռեւ. Օւլա յոտորին հրատարակուելու կերպարթի օրէն սիսեալ դարկեցաւ, մէկ շարժի համար:

— Կալթիոյ կամարձիննոր վարձակային համար դանգաւ ըլլալով թէ անուրջին անցու դարձ ընողներէն սասկաւ տրած աստիք սքծնի օ կամէ, Ռ. Գրան հրամանաւ քննութիւն կուտ, եւ կամարձին վարձակալը այսպիսի սքծնի օ մը տուած չըլլալու եւ այսուհետեւ ոչ երբէք չաւանելը հաստատեց:

Այսու ամենայնիւ, կայսերական կառավարութիւնը հրաման ըրաւ քաղաքական իշխանութեան որ այսպիսի գանդատի առիթ մը այսուհետեւ չպատահուուն ըստ հսկողութիւն ընէ:

— Հայկէն գրված նամակ մը լուր կուտայ թէ յունիս 21 ին օրը Անտիոքի մէջ հրդեհ պատահելով՝ 251 խանութ, 3 խան եւ 6 առու հրոյ ճարակ եղեր են: Ինչոր վաճառականաց աղբանքներն ու հաշուետու մարներն այ այրեր են: Արգած վնասը 10 միլիոն զուռուշ կը հաշուեն:

— Ենցեալ կիրակի, Սուրբ Զորքեւար շտապի դէպք մը պատահեցաւ: Երկուսուսին ճանապարհորդները յատաք հանելու համար եկող նաւակներուն մէջը բաւական յեղիվէն ետեւ, մարդը նալ շողնուէն յիշեալ նաւակին մէջ ցատկելով, նաւակը դարձաւ եւ մէջը զանրփողները ծովը թափեցան: Եւ աստիք կրցան ծովին համկի: Բայց կին մը, փոքր աղջկի մը, եւ որմնաղի (տու վարձը) մը խղրովեցան:

— Մայրաքաղաքի Ռեւ. Օւլա յոտորին մէջ հետեւեալ լուրը կը կարդանք:

«Թեման զի մէջ հրեայ մը անմիայն կրծքին թշնամանք ընելով անմիջապէս զլիտովեցաւ եւ մարմնը փողոցներուն մէջ քաշկրպեցաւ: Եւրոպացի հիւպատոսները բոլոր բրին այս բանին դէմ Անգղիոյ հիւպատոս Պ. Բրաունը Մարսիլիս հասաւ բոլոր բերելով Թուրքիայի պէ յինգէմ որ այս գործին թղլուաութիւն ըրաւ:

— Ենցեալ շրեքշարթի օրուան փոթորիկը մայրաքաղաքիս արուարձաններուն ու շրջակայ գեղերուն մէջ բաւական վնասներ գործեց:

Պէտք է քեզի կտուել ընտներէն թշնամ հնգիցները միանալով, Սպանիոյ դեպատիւտան ետեւի ընտներ վրայ եղած արձարանը կործանեց եւ փլուստները մինչեւ ծոգուն կըլլալը քիչ տարաւ ուրիշ գանազան նիւթերու հետ որ նոյն հնգիցին ծածկուն վրայ գտնուելու էին Թարապիսի եւ Օրթաղի գլ բոլոր տունները որ ձորերուն կերպը շինված են, ջուրը

կտեց: Տալուտ վաշայէն մինչեւ Ռեւա գաւառանէ զարհուրելի կարկուտ մը եկաւ եւ շատ հաւ սպաննեց:

Ռեւադատանէ կայսերական քեշկին մօտ մեծ կաղնի մը կայծակէն զարնրվելով խորտակեցաւ եւ բոլոր դաշտը քանի մը ոտք ջուրով գոյվեցաւ:

— Ենցեալ հինգշարթի զիւրուկէ յօղու Ենքի շէ հրի թաղը հրդեհ պատահելով անուար եւ զինտուն մը այրեցաւ:

— Եւրոպէն կրակի լուսարեւ զիւր Սամաթիոյ թաղը հրդեհ պատահեցաւ, լայց բունիւր առուը միայն այրեցաւ: Սախայն կրակի, թէ նոյն տանը մէջ բնակողներէն կին մը շիրտարով փախել կեանքը կորսնցուցեր է լոցիւրուն մէջ:

— Գերութիւն գրված նամակ մը հետեւեալ լուրերը կուտայ:

«Տոււալի խնդրոյն պատճառաւ միարկերուն յուզուելը կը շարունակի: Ռ. Գրան կառավարութիւնը այս գործին քաղաքական կերպարանք մը տարաւ համար եղած գաղանի ջանքերը նշմարելով, միջոցներ ձեռք առաւ իրաց այս վնասը վերջացնելու, որ Ատրիտանի պատական յունաց կրեմիոններուն պատրիարքին անտարդութիւնն յաւաջ եկածէ: Պատական յոյները տաներկու եպիսկոպոս ու նին վերջոյնեալ պատրիարքով մէկունը որ Գաւառիս կրեմիոնը Սիկի միայն երկու եպիսկոպոս իրեն կուսակից ունենալով, բանի տեղ չբրաւ ժողովրդեան եւ կղերին մեծադոյն մասն ընդունութիւնը, որ չէին ուղեր Աւանդեաց Գրիգորեան տուարներու ընդէ, եւ հասարակ բաւ եկեղեցեաց աւագերեցներուն, որ ընդիմութիւն ընողներուն ամենալ կեղեցիներէն վնասուէ: Գանք որ, այս վնասով կու անձանց թիւը 50 հազար կը հասնի Արեւմտեան Սիւսի, շտեմալի եւ Սոյոտայի մէջ: Իսկ պատրիարքին կուսակիցներուն թիւը 12 հազարէն աւելի է: Այս խտտութեան վրայ 140 կն աւել պալատական յունաց գերբնասաններ հոռոկական կրծքը ձգեցին:

Ռ. Գոււր բացորոշ հրամաններ կրկեր է կրան, որ Գրիգորեան տուարները ընդունել տալու համար ժողովրդեան բանութիւն չըլլայ, իրատար մասնակցով որտանի պարագաներու մէջ համարուելու օտարապետութիւնն աւելի օգուտ կրնի, եւ շարի էրկեմիոն անուար արշաւանար մը շարաքոյ կարգի գործակալ կրկեց այս գործին համար:»

— Ենցեալ շարթու լուր մը կուտ թէ Արեւմտեան Սուսան գաւառին կառավարիչ Աուպարեան վնասուելու Եւրոպէլի օր տեղոյն մը կեանքն անմիջապէս կորսնցուցաւ:

Երկուսուսին եկած վերջին լուրերը այսպիսի ծանր դէպքի մը վաշոյք անկեւին լուսը մը զնիւրուն համար ցուտ ըլլալու յայտնի է: Կերեւի որ այս օխայ լուրին պատճառ տուողը Սուսանի քաղաքական ժողովին մէջ մոլինախանն մէկու մը Աւաքել պէ յին թշնամանք ընելու է բրիտանոնեայ ըլլալուն համար: Աւաքել պէ յը անմիջապէս պատմ երէ նոյն մոլինախանն մարդը, եւ կրկին բնակիչներուն որջամիտ մասը գոհ են եղեր անոր կառավարութիւնն, որովհետեւ ամեն փոյթի եւ ջանք ՚ի գործ դրած է երկրին բարեկարգութեանը շնորթեմիս եւ ժողովրդեան բարեկեցութեանը համար:

— Բրակայի մէջ Ռոտիկոսեր բնաւու թիւն վարպետն սո մօտերս գիւտ մը դուտ որով ամեն անտակ փայտ եւ

նաեւ թղթէ կերտուածնիր անկողին կը-
լանէ Իր բաժնի փորձերն առ հասարակ
աղէկ յաջողցան, եւ հիմա բնայոյճներու
մասնաւոր ընկերութիւն մը առ օգտակար
գիւտին փորձերն ընելու ձեռք զարկած
է եւ առ վաճառման փայտէ շէնք մը շե-
նել կուտայ:

Ի-ր-ո-յ

— Մայրաքաղաքիս գաղղղական
թղթատանց վերատեսչութիւնը ծանու
ցանէ, թէ տասնէ հինգ օրն անգամ մը
ուրբաթ օրերը Իզմիր գաղղղական
շողնաւոր Եղիպտոսէն Մարտիկա գար-
ձող գաղղղական շողնաւոր հանդիպելով,
մայրաքաղաքիս գաղղղական թղթատանը
այս հանդիպումը օգտակար ընելու հա-
մար՝ Երեւան Մարտիկա եւ Գաղղղական կրթա-
լիք նախնիներ պիտի յանձնէ վերջինիս
Իզմիր գաղղղական շողնաւոր, որ ինչպէս
ըստիցայ, տասնէ հինգ օրն անգամ մը
ուրբաթ օրերը կէս օրէն երկու ժամ ետ-
քը կը մեկնի մայրաքաղաքիս:

Ետք փոխարէն Մարտիկայէն տասն-
է-հինգ օրն անգամ մը Իզմիր եւ Եղիպ-
տոս գաղղղական շողնաւոր ալ Իզմիր հասած
տանը՝ փոխարէնալ Իզմիրի շողնաւոր
հանդիպելով՝ Գաղղղական, Մարտիկայէն
եւ Յունաստանէն թերած նամակները
անոր պիտի յանձնէ:

Ալ երջակէս, շարքաթի օրերը ել-
լով գաղղղական շողնաւորն զամ՝ ամեն
տաննէ հինգ օր ուրբաթ օրերը կը
Իզմիրի շողնաւոր ալ նամակ պիտի
կրկնուի Յունաստան, Մարտիկա
եւ Գաղղղական, եւ նոյն երկիրներէն նամակ
ընդունելու Իզմիրի շողնաւոր, որ տասն
է-հինգ օրն անգամ մը հինգշաբթի օ-
րերը հաս կը հասնի:

— Երկէջ քանիւր շարքաթ առաջ օ-
գտատուութեան Եղիպտոսէն Գաղղղական
եւ Երեւան Եղիպտոսէն անցած ամենը Հայ
պատանի մը կը գտնուի (Սուրբ Կարգի
Սերիան Եղիպտոսէն Գ. Խաչա-
տուր Գայիկէն) պատանի մօտ կանգնած,
որ Գ. Խաչատուր գարն անտեղով՝ կէս մը
փոխուի եւ կէս մընալ անտեղով կենն պա-
տանի կը կրկնուի ու գլուխը դէպ ի վար ծը-
ռելով կը կանգնի:

Օրոտապատ Ինքնակարգանքով
գտանաւորն պարկեշտ կեցուածքը, կան-
քը կը կեցընէ: Ետք անտեղ, տեղը,
ինչ աղէկ ու սրտ գտակ ըլլալը կը հար-
ցունէ, եւ իր ամեն մէկ հարցումներն հա-
մետու գտելու պատասխան անտեղով,
կայսերական զԹատոտ ողիւն շարժեալ
կը հրամայէ որ ինչ գործի փոփոխելը
խնայրնէ. պատանին ալ զինքը արքունի
մարտարակա Պալեան մեծապատիւ
Պարտակա ամիրային հսկողութեանն ու
պաշտպանութեան յանձնելը կը խնդ-
րէ: Ետք կայսերական Ս. հաստատու-
թիւնը կը բարհատի անոր խնդիրը
ընդունելու, եւ հետեւեալ օրը պատա-
նին կայսերական պարտի պաշտօնեանն-
րէն մեկուն հետ մեծ տղապիւ Պարտակա
ամիրային խորհրդացու, որ անոր կրթու-
թեանը հօգ տանի:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՅՊՈՒՅՆ ՄԻՌՔԵՆՆ ԵՒ ԿՐԻՏԻԿԵՆ
ՎՐՅՑ ԲԱՆԻ ԲԵ ԽՈՐՀՐԴԱՆՔԻՆՆԵՐԻ

Երեւան-Երեւան Ե-Երեւան

Երբ մը բարբառ անոր բարուց, եւ

Տեւ. թի. 283. 284

զիւտաբայէս սովորութեանց եւ կենցա-
ղափարութեան վայր ցերեզոքն աղղղու-
թիւն ունի: Ետք հանձնարէն ուղղելու
եւ զայն սրտարտացնող օտարն է: «Բար-
բառը ժողովուրդի մը հանձնարէն արտա-
քին եւ ճշմարիտ ձեւն է, կրտէ հա-
մարտանքն Գաղղղական բարբառն յատա-
ճարներ: Եւ ահա՛ տոյն պատճառաւ աղ-
ղի մը գրականութիւնը անոր յատճա-
րիմութեան ընթացքը քայլ առ քայլ կը
նշանակէ:

Սեր նպատակը ազգային գրակա-
նութեան պատմութիւնը ընել կամ այն
ընթացքը՝ քննել չէ, այլ մի միայն ազգա-
յին բարբառն աղղղութիւնը պիտի ջա-
նանք յայտ անտեղու մեր ազգին վայ:

Երբ եթէ այլ եւ այլ երկիրները
նախող հայոց ազգին մասերը իրարու հետ
բաղդատելու ըլլանք՝ մեծամեծ արարե-
րութիւն կը գտնուին անոնց բարուց, կեն-
ցաղափարութեան, սովորութեանց եւ ըս-
կըզանց մէջ, որք անոնց յատկացուցիչ
նշաններն են:

Բուն հայաստանցի մը, զոր օրինակ
Ս. անոց բնակիչ մը, իւր նախահարց իսկ
եւ իսկ տիպէն բաւուր ըլլանք՝ ճշմարտու-
թեան շատ չենք հեռանար: Եւ իւր
հայրենի աւանդութիւնները, սովորու-
թիւնները ժառանգելէ հայրենի բար-
բառն հետ, որ այնքան գարն է ի վեր
օտար ժողովուրդ յարակցութեամբ թէ-
պէս զգալի փոփոխութիւններ կրնի,
բայց սկզբնական ձեւը կը պահէ մինչեւ
ցարդ:

Պօլոյ բնակիչը բուն Հայաստանցի-
էն շատ կերպիւ կը սարբերի, եւ յայտնի
ցոյց կուտայ թէ հայրենի բարբառն
խանդարուր որքան ազգեցութիւն ունի
ազգի մը կենցաղափարութեան վայ: Իւր
բարբառն հետ զգացմունքներն ալ պաշ-
տար, նոր ձեւ մը ստացիր եւ Երեւան-
կայսերական եւ ոճերուն հետ՝ անոնց
սկզբունքները եւ զգացմունքները մտեր
են մեր ազգին մէջ, որոյ բարբառն կը-
րած փոփոխութեանց համեմատութեամբ
խակիան տիպի ալ փոխուերէ:

Սոյնպէս ալ ուրիշ երկիրներ բնու-
կող համազգիք այն օտար ժողովուրդոց
բարբառն եւ ոճից հետ անոնց սկզբունք-
ները, սովորութիւնները եւ կենցաղափա-
րութիւնը ընդունելու են անզգայի կերպի:
Երբայն որ այն զանազան երկիրները բը-
նակող համազգիք մէկ տեղ ժողովուրդ ը-
լան՝ անկարողութիւն եւ միանգամայն սր-
տառու չ տեսարան մը կը ձեւանայ: Եւ
ազգի սերունդները, մէկ մօր ծնունդներն
իրարու լեզուն չեն հասկընար եւ հակառակ
սկզբանց, զգացմանց եւ սովորութեանց
տեղ են: Եւ այն ամենան արարածները
հարկաւ զիրար կ'առնեն, կը թշնամանե-
նեն եւ իրարու դէմ մարտ կը յարուցա-
նեն եթէ զօրաւոր կապով մը կցորդ-
եալ չըլլային ընդ մի միմեան, որէ կրօնական
միութիւնը:

Եհա՛ այսպէս՝ ազգի մը բարբառն եւ
մտաւորական փիճակն կատարեալ եւ
ձիշէ պատկերը անոր բարբառն է, եւ այս
ուրիշ բարբառութիւն փոփոխելու վայրու-
թիւններով կրնայինք հաստատել, եթէ
աշխարհամասնութ ճշմարտութեանց կոր-
քը անցած չըլլար:

Երբ մը բարբառն զհետեւ
եալ աղղղուրն մէջ կը համառօտենք:

Երբ մը կական տարբերը երեք են:
Հայրենիք, կրօնք եւ բարբառ: Եւ ան աղ-
ղի շողնութեան համար անոնցմէ կրկնուրը
ամենահարկաւոր են:

Եւ րոպական լուսաւորեալ ազգաց

եութիւնը գլխաւորապէս հայրենեաց եւ
բարբառն վայ:

Իսկ հայրենիքն բաժանուող եւ օ-
տարաց հպատակ ազգաց կ'ալ թիւնը կը-
րօնքն եւ բարբառն վայ հիմնուի:

Նախարար մեր ազգին գոյս թիւ-
նն ալ այն երկու հիմնուց վայ պէտք է
հաստատուի:

Քանզի այն կերպով միայն անոր
ամբողջութիւնը կը պահպանուի, եւ սրտ
առհասանքով ուրիշ ժողովուրդներն
կը սարբերի: Եւ այս թէ ոչ անոնց հետ
խառնուելով կ'անհետանայ:

Սակից պէտք է հետեւցնել թէ մեր
ազգը օտարաց հետ հարգողացութիւն
հաստատելու չէ Չինացոց նման, եւ
կամ անոնց օրինակին հետեւելու չէ ի
բազում ժողովուրդներ: Ինչ հակառակն, այսօր
անզգայի զօրութիւն մը բոլոր քաղաքու-
կրթեալ ազգերը դէպ ի մէկ կերպն
կուղղէ, որ է լուսաւորութիւնը: Երբ
մահարիւ յարձանք մը բոլոր ազգերը
իւր պիքներուն մէջ կը վանէ, զիտու-
թեանց եւ խառնութեանց անհուն ճո-
վան մէջ կը թափէ, ուր ամենուն հո-
գին կը սրարարի առաւածային սուրբ
ճշմարտութիւններով:

Սեր ազգն ալ պէտք է որ այն յարձան-
քին մէջ նետուի ուր այնքան ազգաց
զրօշակները կը ծախուի: Քանզի այսօր
առաւորութեան դարին մէջ, իսկ արին
քողին ներքեւ մնալով՝ մեծ վտանգ կը կը-
րէ: Տեսէք մասնաւորապէս Օսմանեան
հզոր տէրութիւնը թէ ինչպէս կը խրա-
խուսէ այն ազգերը, որք արիւթեամբ
յատուց կ'ընթանան իրենց բարոյական եւ
նիւթական փեճակը բարեխաղցնելու: Հա-
մարտայինքն լուսաւորուելու համար: Սեր
ազգն ալ քաղաքակրթեալ ազգաց տու-
մարին մէջ պատուաւոր յիշատակու-
թեան արժանի ըլլալու համար՝ պէտք է
որ անոնց օրինակին հետեւի, խաւարին
քօղը ընդմէջէ, եւ իւր անձը ցոյց տայ աշ-
խարհի:

Սակայն պարտէ աստուծոյ
բարեբառը բացատրել, որոյ ի բարբառ-
չեւը սը լուս Իւր կորոզութեան մեկուն-
թիւն կուտայ, սխալ կամ ուղիւ մա-
նաւանդ որ այս բարբառ մեր ազգայնոց ու-
մանց համար՝ իւր բուն նշանակութե-
ան խիստ տարբեր բան մը կը նշանակէ:

Իայց լուսնը մենք, եւ մեր տեղը թիւ
մեծանուն Աղղղական խօսի իւր աշխարհա-
մասնութ հանձնարով:

Ետ մամանակ ի վեր եւ շատ
«Երկիրներու մէջ, կրտէ համարաւոր
պատմագիրը, Երեւան-Երեւան բարբառը կը զօր-
«ճամուռի, որոյ անորոջ եւ անասան
«նշանակութիւններ կուտան: Իայց այ-
«սու ամենայնիւ ամենքը կը գործածեն եւ
«կը համարեն: Սակայն այս բանն ընդ-
«հանուր մարդկային եւ առհասարակ բա-
«ցատրութիւնը պարտէ ուսանել: Քան-
«զի ամենէն գործածական բառից ուս-
«կական բացատրութեանց մէջ առաւել
«ճշմարտութիւն կայ՝ քան թէ գիտու-
«թեանց սուսած սահմաններուն մէջ, որք
«ճշմարտութիւն կ'երկն:

Ալ թուի ինձ թէ լուսաւորութիւն
«բառն իսկ եւ իսկ նշանակութիւնն յա-
«ռաջադիմութիւն եւ զարգացումն: Իսկոյն
«կերեւակայեան ժողովուրդ մը՝ որ յատուց
«կրկն անոց չէ թէ տեղը փոխուի, այլ վե-
«ճակը փոխուի: Համար, ժողովուրդ մը՝ որք
«ընկերական կացութիւնը կ'ընդարձակի
«եւ կը բարեխաղցնայ Յառաջադիմութիւնը

«եւ զարգացումը Երեւան-Երեւան բառն
«զիւտաբայէս սովորութեանց եւ կենցա-
«կափարութեան վայ:

«Իայց որն է այս յառաջադիմու-
«թիւնը, ինչ է ժողովուրդի մը զարգա-
«նալը: Եւ հա՛ տուէ մեծազոյն գծու-
«րութիւնը:

«Եւ թիւնը կարծես թէ՛ բառն
«աստուծոյն թիւնը այս հարցմունքին
«յուսակ եւ համոզիչ պատասխան տայ:
«որէ քաղաքական կացութեան կատա-
«րելութիւնը, բուն իսկ ընկերութեան
«գարգանալը եւ մարդոց յարսերու-
«թեանց ընդարձակելը:

«Երբայն այս է առաջին գաղափա-
«քը, որ մեր մտաց կը ներկայանայ եր-
«բօր Երեւան-Երեւան բարբառն
«Իսկոյն կ'երեւակայեալ ընկերական բա-
«բարբառն թեանց ընդարձակելը, եւ լու-
«սազոյն կերպիւ հաստատուելն կը
«ի գործ գրուի: Եւ կ'ընդմէջ ընկե-
«լու թեանց օրն թիւնը եւ բարբառն թիւ-
«նը անձնցնելու հարցնելուն բազմա-
«նալը, միւս կողմէն այն գօրութեան եւ
«բարբառն թեան արգասեաց ամենցուն:

«Արդարապէս բառն
«եւ զործածական նշանակութիւնը այս-
«քան է, ուրիշ բան մը չէ պարտաւորի
«արեւօք:

«Փոփոխական այս հարցմունքին, նոյն է
«հետեւեալ հարցմունքը ընդ Մարտիկա-
«յին սերունդներն իրենց, որինքն այն-
«պիտի ընկերութիւն մը որ միայն բա-
«բարբառն թիւն եւ բարբառն թիւն պէտք
«է գտնուի, որ ամենայն յատուցադի-
«մութեանն՝ աշխատութեան հասոյթի
«բազմապատկել, եւ զայն արդարապէս
«բաշխել:

«Մարտիկային բնական պատուով թիւ-
«նը կը մերժէ իւր սեռին ճակատագրին
«համար այսպիսի նեղ սահման մը: Իս-
«կոյն կ'ենթադրէ թէ լուսաւորութիւն
«բառն իւր ընդարձակագոյնն եւ բարբառն
«մը կը նշանակէ, որ առաւել է քան զիս-
«տարբարութիւն ընկերական յարսերու-
«թեանց, գօրութեան եւ բարբառն թեան:

«Ինչ կը նշանակէ, որ մենք այն բա-
«ռն: Եւ ունին այն երկիրները, որք
«յանուն լուսաւորեալ այն արտաճութիւ-
«նը (լուսաւորեալ կոչուելու) ստացիր
«են:

«Բարբառն կացութեան զարգացում
«չէն ի գտն՝ ուրիշ կերպ յատուցելու-
«թիւն մը կը փայլի անդ, որ է անձնական
«կացութեան, ներքին կացութեան զար-
«գանալը, մէկ խօսքով՝ մարդոց մտաւորա-
«կան կարողութեանց, զգացմանց եւ
«գաղափարաց զարգանալը: Թեպէս այն
«երկիրներուն մէջ՝ ընկերութիւնը այոց
«համեմատութեամբ անկատար է, բայց
«մարդկային սեռը մեծազոյն եւ՝ զօրա-
«ւորագոյն կ'երեւի անդ: Թեպէս շատ
«յայտնութիւններ ունի ստանալու, բայց
«մտաւորական եւ բարոյական մեծամեծ
«յայտնութիւններ լիովին ստացելու են:
«Թեպէս շատ մարդիկ բարիքներ եւ
«իրաւունքներ զգուստ են, բայց մեծա-
«մեծ անէթիք կ'ան անդ եւ կը փայ-
«լն առաջ աշխարհի: Իրականութիւն
«նը, զիտութիւնը, արհեստք՝ ամենայն
«պայճառութեամբ կը ներկայանան: Եւ
«որ մարդկային սեռը այն գերազոյն տե-
«սարանները կը նշմարէ, որոնք մարդկա-
«յին բնութեան փոստաւոր տիպն են, ուր
«որ այն չընալ վայրկեանց զանձը կը տես-
«նէ՝ իսկոյն լուսաւորութիւն կը գրուի եւ

